Lietas Nr. C33448214
Lietas arhīva Nr. C-0674-15/3

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2015.gada 7.jūlijā

Valmieras rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Liepa
ar tiesas sēdes sekretāri I.Dobenbergu,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Nordea Bank AB prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs 2014.gada 6.oktobrī Rīgas rajona tiesā cēlis prasību, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu bankai nenomaksāto parāda pamatsummu EUR 2394,42, lietošanas procentu parādu EUR 608,75, līgumsodu EUR 1893,50, lūdz piedzīt tiesas izdevumus, kā arī lūdz atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātā parāda.

2009.gada 25.februārī starp pusēm noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr.2009-151-PK, saskaņā ar kuru prasītājs izsniedzis atbildētājam aizdevumu Ls 1769,09 apmērā.

Banka savas saistības izpildījusi, savukārt atbildētājs savas saistības nav izpildījis, kā rezultātā izveidojies parāds Ls 3441,40, tagad EUR 4896,67.

2014.gada 5.februārī banka nosūtījusi atbildētājam brīdinājumu par saistību izpildi, tomēr parāds nav samaksāts.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1589., 1590., 1652., 1934., 1943., 1946.pantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.^{1}pantu, lai sekmētu lietas ātrāku izskatīšanu, ar Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas rezolūciju minētā civillieta 2015.gada 23.martā nodota izskatīšanai Valmieras rajona tiesai.

Prasītāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē nav ieradies, taču tiesā vienlaikus ar prasības pieteikumu iesniegts arī lūgums par lietas izskatīšanu bez pārstāvja klātbūtnes. Prasību uztur spēkā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētājs tiesas sēdē nav ieradies, par sēdi paziņots likumā noteiktā kārtībā- nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu, fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē saziņai ar tiesu. Ievērojot minēto un ņemot vērā, ka atbildētājam pavēste nosūtīta likumā noteiktā kārtībā, tiesa uzskata, ka nav pamata lietas izskatīšanu atlikt, tamdēļ lieta skatāma bez atbildētāja klātbūtnes.

Tiesa arī atzīst, ka lietā ir konstatējami priekšnoteikumi aizmuguriska sprieduma taisīšanai, jo atbildētājs lietā nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma. Tiesa arī nekonstatē Civilprocesa likuma 208^{1}.panta trešajā daļā paredzētos gadījumus, kad aizmugurisku spriedumu nevar taisīt.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem un novērtējusi visu kopumā, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Prasībā norādītos apstākļus pamato 2009.gada 25.februārī starp pusēm noslēgtais patēriņa kredīta līgums Nr.2009-151-PK, saskaņā ar kuru prasītājs izsniedzis atbildētājam aizdevumu Ls 1769,09 apmērā. Aizdevuma pēdējā atmaksas diena noteikta 2012.gada 15.februāris. Līgumā un tam pievienotajos vispārīgajos noteikumos noteikts procentu apmērs, maksājumu kārtība, saistību neizpilde un citi nosacījumi (lietas 9., 10..lapa).

Tādējādi atzīstams, ka noslēgts Civillikuma 1934.pantam atbilstošs aizdevuma līgums, pusēm uzņemoties līgumā noteiktās saistības, tajā skaitā aizņēmējam apņemoties atdot aizdevumu un maksāt procentus līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņos, kā arī ciest līgumsodu saistību nepienācīgas izpildīšanas gadījumā. Minētais līgums atbilst arī Civillikuma 1943.pantā paredzētajam, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš ir saņēmis.

Banka savas saistības izpildījusi un atbilstoši līgumā noteiktajam aizdevuma summu izsniegusi atbildētājam, ko apstiprina lietā iesniegtais konta izraksts (lietas 13.lapa).

No 2014.gada 5.februāra paziņojuma par parāda samaksu izriet, ka atbildētājs ir pieļāvis maksājumu kavējumu (lietas 14., 15.lapa).

No prasībā norādītā aprēķina redzams, ka atbildētāja parāds bankai sastāda EUR 4896,67, un to veido galvenais parāds EUR 2394,42, nolīgtie procenti, ko prasītājs aprēķinājis par laika periodu no 2009.gada 25.februāra līdz 2012.gada 15.februārim saskaņā ar līguma 3.1.punktu, EUR 608,75, un līgumsods EUR 1893,50, ko prasītājs aprēķinājis par laika periodu no 2009.gada 15.martam līdz 2011.gada 15.augustam, piemērojot 0,2% dienā no laikā nenomaksātās summas saskaņā ar līguma 4.4.punktu.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Šajā gadījumā procentu likme noteikta aizdevuma līgumā atbilstoši kuram banka aprēķinājusi procentu maksājumus.

Civillikuma 1716.pants (redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim) nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, Civillikuma 1720.pants paredz tiesības prasīt kā līgumsodu, tā arī saistību izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts.

Tiesa uzskata, ka prasītāja aprēķinātais līgumsods ir samērīgs un taisnīgs ar izdarīto līgumisko attiecību pārkāpumu no atbildētāja puses.

Izskatot lietas par kredīta piedziņu, tiesai pašai ir jāapsver jautājumi par līguma atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām un netaisni līguma noteikumi atzīstami par spēkā neesošiem, taču attiecībā uz pušu starpā noslēgto patēriņa kredīta līgumu, tiesa šādus netaisnīgus līguma noteikumus, kas nelabvēlīgi ietekmētu atbildētāju, nav atradusi.

Tādējādi atbilstoši iepriekšminētajam, pienācīgi noslēgti līgumi ir jāpilda, līdz ar to neatmaksātais parāds, ko veido pamatparāds, procentu maksājums un līgumsods piedzenams no atbildētāja par labu prasītājam.

Ievērojot Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumus, tiesa nosaka prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no

nesamaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, tādējādi no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi EUR 439,62, ko sastāda valsts nodeva EUR 430,61 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par prasības pieteikuma noraksta, tiesas pavēstu piegādāšanu EUR 9,04.

Vadoties no Civilprocesa likuma 204[1].panta, spriedumam nosakāms labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas no tā stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 193., 204.[1], 208.[1]- 208.[4] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnībā un piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu Nordea Bank AB Latvijas filiāle, ar vienoto reģistrācijas Nr.40103749473, parādu EUR 4896,67 un tiesas izdevumus EUR 439,62, kopā EUR 5336,29 (pieci tūkstoši trīs simti trīsdesmit seši *euro* un 29 centi).

Atzīt Nordea Bank AB Latvijas filiāle, ar vienoto reģistrācijas Nr.40103749473, tiesības saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, 6% gadā no pamatsummas parāda par laiku līdz sprieduma izpildei.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš noteikts 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Aizmugurisko spriedumu prasītājs var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas 2015.gada 7.jūlija Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā. Atbildētājs ir tiesīgs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt tiesai, kas taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna Civilprocesa likuma 208.[5] panta kārtībā.

Tiesnese I.Liepa